

חיוננו & תינוק

שבת! היום באה כל המשפחה לראות אותי. פרצוסים... בחיי, אף אחד לא מכין שפה הגונה!

יום א'! למה צריכים לרחוץ תינוק כל יום? — למה? ! כשאני אהיה גדול לא אתרחץ אף פעם.

יום ב'! עוד יום מופת! אמא רחצה אותי בסבון חדש. זיפט! העור מגרד, העיניים שורפות, אי אפשר לישון. סתם עינויים.

יום ג'! יום גדול! סוף סוף, אמא גילתה את "דרמפון" זה בומבה! אין גרזי, אין כאבים, תענוג לחיות...

יום ד'! אמא נהיתה חכמה. גם היא מתרחצת ב"דרמפון". עכשיו, היא משוחצה שיש לה עוד כמו שלי...

יום ה'! היום כעסתי על אבא. הוא גנב את ה"דרמפון" שלי. הוא אומר שהלכוך השומן והריח מהעבודה נעלמו חת שתיים מעל ידיו. אז שיקנה שפופרת בשביל עצמו.

יום ו'! יום שמחה לכל המשפחה. אבא הביא היום לכל אחד שפופרת גדולה של "דרמפון" — איזה כיף!!!

פרסום מלניק

מיכאל קגו

ביחוד לרהיטים וארונות לרדיו-פטיפונים

טלפון 83331 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42

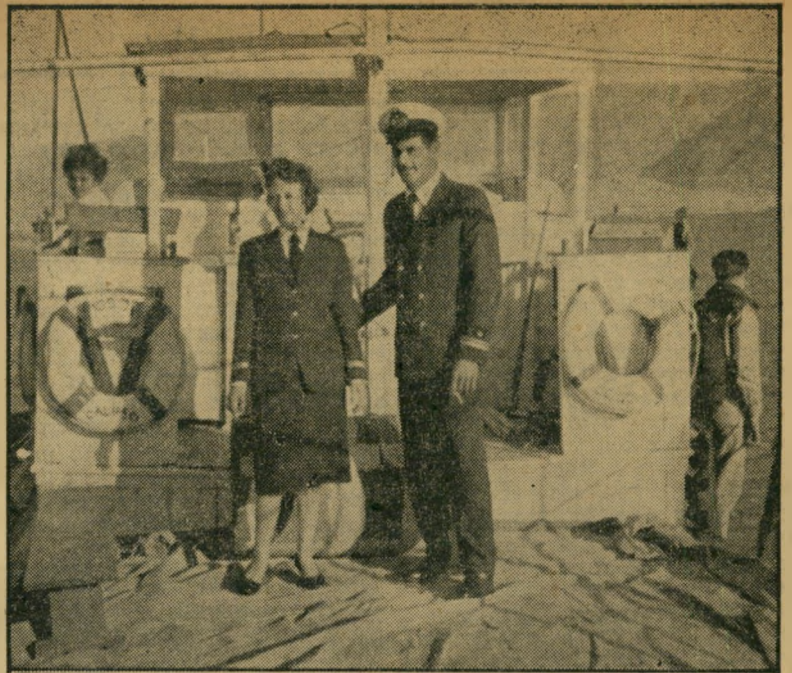
(בסימטה, רח' 360, מס. 6)

הצגות בכורה תל-אביב

הגל אחורה בשל

נאת ז'ון אוסגורן "ג' הבימוה"

במוצאי פסח	23.4	2 הצגות ב-9.30	7.00
במוצאי שבת	25.4	2 הצגות ב-9.30	7.00
ביום ראשון	26.4	בשעה 8.00 בערב	
ביום שני	27.4	בשעה 8.00 בערב	
במוצאי חג	29.4	2 הצגות ב-9.30	7.00

בעלי-ספינה בכר ואשתו על סיפון "קליפסו" באילת

הסנוע נשבר, המים חדרו, האוכל אזל...

רווח נאה מתיירים. בכר כי דיגלי אניות-הדיג החוזרות ממסעות ארוכים לאפריקה, מביאים עמם אלמוגים וצדפים ומוכרים אותם תמורת רווח נאה באילת לתיירים. היתה זו הודמנת מצוינת להפעיל את הקליפסו. הקושי היחיד היה בגיוס צוות מתאים. גם כסף מספיק לשם כך לא היה לו. בכר פנה אל ד"ר דוד אלון, מנהל כפר הנוער לעברנים באילת, הציע לו לנצל את הפלגת הקליפסו כמסע לימודים עבור הנערים.

אלון הסכים מיד, מינה את יהודה בכר כמזכיר הכפר. בכר צרף אליו שני ימאים בעלי נסיון: עולה חדש מפולין בשם יוסף גינגולד וקצין שלישי מצי הסוחר שמואל טבלין. והספינה יצאה לדרך.

הסכסוכים בספינה החלו מיד אחרי ה"הפלגה. כמות המזון לא היתה מספקת, להם לא היה כלל, רק מציות יבשות וכמות המים קטנה. מריבות בין אנשי הצוות לבין אנשי הפיקוד ובין אנשי הצוות לבין עצמם היו לדבר של יום-יום.

הסערה שמצאה את האוניה כשיצאו מ"מיצרי טיראן החריפה את חילוקי הדעות שנתגלו בין מפקד הספינה יהודה בכר ובין רב-חובלה שמואל טבלין. כאשר פרצה ה"סערה הציע בכר לחזור לאילת אולם טבלין המשיך בדרכו, הגיע למאסאחה עם מנוע אחד מקולקל, הביא את בכר להאשימו כי התכוון לעגון בפורט סודאן, נמל ערבי בו היתה מוחרמת ללא ספק הקליפסו למרות הקלקולים וסכנת ההצפה, קבע בכר מועד להפלגה לאיי האלמוגים שב"ביבה, לאחר תיקון קל במכוונות כאן הת"מרדו אנשי הצוות, הודיעו לבכר בפירוש כי לא יפליגו כל עוד לא תשופך הספינה ותתוקן לגמרי.

מכות עז הסיפון. בכר לא התכוון לשלם אפילו פרוטה, הסתמך על הסכם חתום בידי אנשי הצוות שבו ויתרו על כל שכר כספי. הוא התקשר עם סוחר קמחי דגים מקומי כדי להפליג בשרותו, ניסה להעלות צוות מקומי על הספינה במקום הצוות המתמרד. הנערים לא ויתרו. הם התנגדו להעלאת הצוות החדש, מנעו גם מבכר עצמו מלעלות על הספינה באחד המקרים התפתחו חילופי מהלומות שהצריכו את התערבות המשטרה.

כל העניין הובא לידיעתו של הקונסול הישראלי במקום, שהתערב בסכסוך, קיבל תחת חסותו את הנערים, שילם להם חמישה דולר חבשים ליום. טבלין עצמו פנה ב"בקשה למשרד התחבורה לבטל את כושר השיט של הספינה, ואמנם רשיון השיט בוטל.

השבוע חזרו שבעה מאנשי צוות הקליפסו ארצה באניה הגרמנית פלון, הועברו מיד לחקירה ממושכת בתחנת המשטרה באילת. הם נשאלו על פרשת המרד, טענו כי ה"שמועות שהגיעו ארצה היו מנופחות, יצאו למחרת היום למל כדי לשחרר מהמכס את רכושם היחיד, סלים מלאי צדפות מ"היבות בהם יסחרו עד לנסיעה הבאה. איש צוות אחר, הימאי יוסף גינגולד, נשאר ב"אפריקה, העדיף להצטרף ללגיון הזרים הצרפתי.

השבוע, במכתב למשפחתו באילת, הודיע (המשך בעמוד 10)

חיי 255 איש ואשה, לא כולם ידועים-שם כביאליק. אחדים מן הפחות ידועים, אך לא מן הפחות חלוצים:

● אלכסנדר ברחאלד, האדריכל שתכנן את בניין הטכניון בחיפה ושהיה היהודי היחיד שפקד על צוללת גרמנית בימי מלחמת העולם הראשונה.

● ד"ר דב הויזנר, אורח הכבוד הראשון של ראש-ספינה, לשעבר רב צבאי בצבא האוסטרו-הונגרי, שוכה בתוארו עקב ה"ש תדלותו בתפקידו כקונסול כללי של פולין כתל-אביב (בשנת 1932) ליצוא טבק ראש-פינה לפולין.

● מרדכי צבי שרגא, מחדש היישוב היהודי ביריחו (בראשית המאה), שהיה ידוע יותר בכינויו בוליס (בערבית: שוסר) הואיל ושימש משך 42 שנה כשוסר עיריית ירושלים (בלדיה שאוויש).

קצינת הרום. נוסף לפרטים מעניינים כעובדת הולדתו של השופט העליון צבי ברנזון בצור שבלבנון, או עובדת היות ה"במאי אברהם ניניו בנעוריו זמר מקהלת בית-כנסת, אפשר לגלות באנציקלופדיה גם כי חנה לוי בת ה-61, ראש העירייה (ראש שו"לציון) הראשון בישראל ממין נקבה, היתה סגן בחיל-העזר לנשים בצבא הבריטי בימי מלחמת העולם השנייה, וקצינת-גיוס ראשית לחיל-הנשים בצה"ל במלחמת ה"עצמאות.

קריירה צבאית שונה היתה לפני חמישים שנה לאחים יחזקאל וצבי ניסנוב, ילידי הקאזאקא ויראשוני השומר. יחזקאל נפל בגיל 25 בעת התקפת שודדים על עגלת נשק אותה הוביל ממרחביה ליבנאל (דבריו האחרונים: "הם הרגו אותי, אבל את הפר"דו לא נתתי לגזול!")

צבי, האח הבכור, שהוא עד היום בעל פנסיון בטבריה (גילו: 78), התפרסם יותר באמרה המפורסמת של אמו שושנה, שהיתה עמו בכרכרה בדרך לכפר-תבור, עת התנפלו עליהם שודדים רעולי-פנים. אמרה היא: "בני! אני רואה שהאויב כאן אינו יוצא גלוי-ינים כנהוג אצלנו בקאוקאז. לכן בטרם יירה הוא בך הקדם אתה לירות בו. מוטב שאמו תבכה על קברו משאני אבכה על קברך!"

ים

המרד על הקליפסו

"מהומות על ספינה ישראלית באפריקה, מרד על הקליפסו." ועקו כותרות העיתונים, העלו שוב לחודשות את ספינת השעשועים שהועברה בדרך היבשה מחיפה לאילת, כדי לשמש בית קפה צף בנמל. בידיעות סופר על מרידה שביצע צוות הספינה בנמל מסאחה, מנע את מפקדה, יהודה בכר, מל"עלות על הסיפון.

הקליפסו, שנבנתה כספינת טיולים בשנת 1940, הובאה על-ידי בכר, איש כרכור ובעל משרד הובלה משגשג לאילת, לשירות התירות במקום. אולם באותו זמן נחלשה תנועת התיירות ובכר החליט לפנות לשטחים אחרים. הוא רכש שמונה סירות דיג, שלחן לדוג במימי ים-סוף, גם הדיג לא עלה יפה ובוקר אחד אחרי סערה, בא בכר לחוף, גילה כי כל סירותיו ניתקו מהמזח, נעלמו כלב ים.